

Urmasii lui Aurel Vlaicu astăzi la bordul supersonicelor, dovedesc aceeași cutezanță ca și ilustrul lor deschizător de zări

Foto: ȘTEFAN CIOTLOȘ

Măreția unui început— simbolul unei jertfe

Au trecut șaispezece de ani de când ceea ce era născută pentru un pasionat sfârșit de viață, genului său constructiv, încredere pentru un mănunchi restrins (să-l tot fi numărat pe degetele de la o singură mână pe sprijinitorii săi în fruntea cărora se afla însuși marele Spiru Haret, savantul și ministrul din fruntea școlilor vremii) și ceea ce era așteptare nemăriturită avea să se petreacă la 17 iunie 1910. De pe platforma Cotrocenilor își lăsa zborul Aurel Vlaicu, cu primul avion făcând după o concepție proprie, singur la bord, fără să fi fost îndrumat necum instruit nici pentru construcția avionului și nici pentru a-l pilota.

Un zbor care avea să tragă nașterea patriei înțeleasă brazdă neaoșă a spiritului tehnic românesc și al neastîmpărului de a promova noul, afirmat cu cutezătoare semeție în civilizația vremii, alături de foarte puținele popoare ce aveau avioane și piloți, și înaltea multor națiuni cu recunoscută tradiție în creația tehnică.

Ca și Traian Vuia, autorul

celui dintîi zbor din lume, cu un avion folosind propriile mijloace pentru decolare, construit și pilotat de el însuși, în anul 1906 la Montesson, în Franța, ca și Henri Coandă, și el constructor și pilot al celui dintîi avion cu

reacție (decembrie 1910), Aurel Vlaicu n-a avut nici el, brevetul de pilot. Trei mari oameni ai aviației care au deslășit drumul.

V. FROIU

(Continuare în pag. a 4-a)

În sferturile de finală ale „Cupei României” la fotbal

STEUAU—U.T.A. 1-0 (0-0)

SIBIU, 20 (prin telefon, de la trimisul nostru). Prezența celor patru „mexicani” în cele două echipe a atras un număr foarte mare de spectatori pe stadionul din localitate. Dar, spre deziluzia lor, partida dintre campioana „entităților” (U.T.A.) și deținătoarea „Cupei României” (Steaua) nu s-a ridicat nici un moment peste nivelul divizei secundă. Doar scrierile lui Gigi Tătaru — cel mai bun jucător de pe teren — au mai animat, din cînd în cînd, tribunele. Pînă la urmă a cîștigat Steaua, printr-un gol pe contraatac, semnat de Creiniceanu, care este în proporție de 90 la sută opera lui

Tătaru. În min. 53 Sătmăreanu a intervenit decis la aripa dreaptă pînă la Tătaru. Acesta a demarat în stilul său caracteristic, l-a depășit pe Broșovschi și l-a pus o mingă liberă la 8 m de poarta lui Gornea — care a reluat direct în gol: 1-0 pentru Steaua. La degajarea lui Sătmăreanu, Domide a intervenit periculos (pentru el) cu capul și s-a accidentat destul de grav. O parte din arădani s-au oprit, îndreptîndu-se spre coechipierul accidentat iar ulterior au reclamat anularea golului. Arbitrul de centru C. Nițescu —

Sibiu — care a condus foarte bine — n-a ținut seama de protestele lor și a acordat, just, golul.

În rest, am asistat la multe pase greșite, la un joc lent, fără orizont și la multe, foarte multe ratări de ambele părți, printre care și două bare (Otto Dembrowschi — min. 27, Voinea — min. 80). Victoria stelistilor — pe deplin meritată — a fost obținută grație unui plus de maturitate și, mai ales, datorită de care au dat dovadă toți jucătorii (mai puțin Manea) în acest joc.

STEUAU: Suciu — Mîrăuță, Sătmăreanu, Ciugariu, Vigu, Negrea, Dumitriu, Creiniceanu, Tătaru, Voinea, Manea (min. 46 Ștefănescu).

U.T.A.: Gornea — Birău, Lereter, Pojoni, Broșovschi, Petescu, Axente (min. 83 — Drăniceanu), Moț, Domide (min. 54 Schiopu), O. Dembrowschi, Fl. Dumitrescu.

Dan VLAD

Rapid—Politehnica Iași 2-1 (1-0)

Partida amicală de fotbal disputată ieri după amiază între Rapid București și Politehnica Iași s-a terminat cu

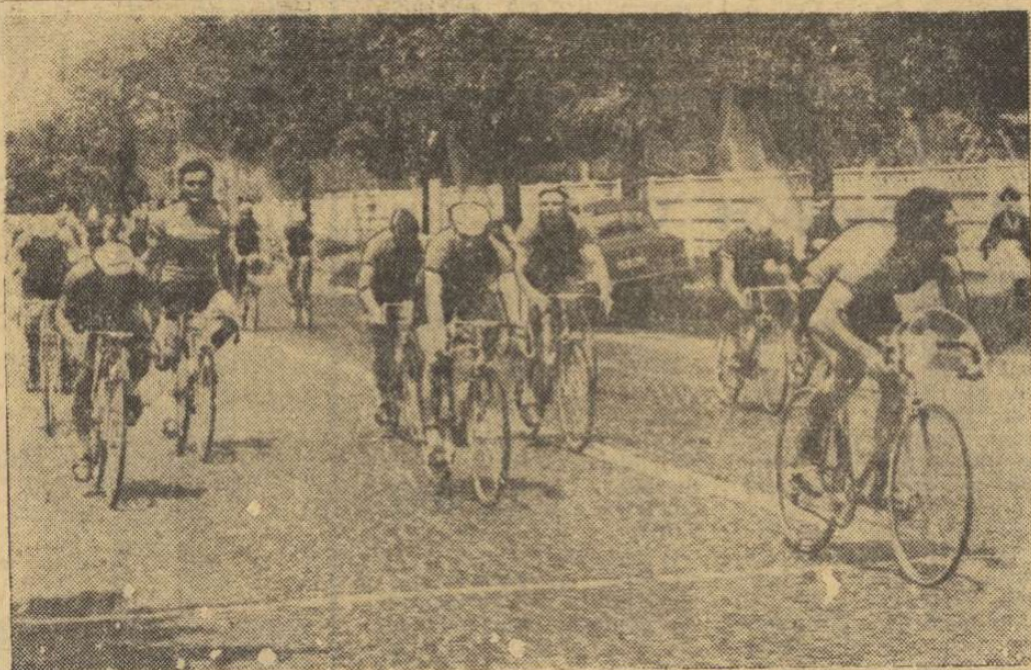
victoria feroviarilor cu scorul de 2-1 (1-0), prin punctele marcate de Petreanu, Apostol, respectiv Golias.

C. GRIGORE CÎȘTIGĂ A DOUA EDIȚIE A „CUPEI OLIMPIA” LA CICLISM

Cel 43 de alergători rămași în ediția a II-a a „Cupei Olimpia” au parcurs ieri etapa a treia, pe circuitul din București — Ploiești — București (varianta București — Ploiești — București), în jurul a douăzeci și două de kilometri, s-a stabilit o medie orară de 41,50 km.

A fost o etapă calmă, nici coborîrea, cu atât mai puțin lungă porțiune de plat nereușind să fragmenteze plutonul masiv. Unicul reviriment s-a produs de abia la sprintul final, cînd foarte mulți cicliști, din grupul numeros, s-au străduit să obțină un loc cît mai bun. Regretabil, însă, că în această dispută din ceasul al III-lea V. Teodor l-a jănat vizibil pe St. Suciu, fapt care l-a atras retrogradarea de pe locul secund pe ultimul în pluton, precum și un avertisment pentru comportare nesportivă.

Etapa, ultima care contează în clasamentul competiției, a revenit lui Ștefan Ene (Steaua) în 3h

Ștef. Ene trece primul linia de sosire în ultima etapă a „Cupei Olimpia”

Foto: N. DRAGOȘ

00:23. În același timp cu învingătorul au sosit 35 de cicliști, în imediata lui apropiere situîndu-se: 2. V. Selezan (Dinamo), 3. N. David (C.S. Mureșul), 4. Gh. Moldoveanu (Steaua), 5. St. Suciu (Dezrobirea), 6. N. Ciuleti (Dinamo).

Clasament general final: 1. C. GRIGORE (Dinamo) 10h 09:27, 2. N. Ciuleti (Dinamo) 10h 13:46, 3. St. Suciu (Dezrobirea) 10h 14:31, 4.—10. V. Selezan (Dinamo), N. David (C.S. Mureșul), M. Bădila (Dezrobirea), C. Ciocan (Dinamo), I. Constantin (Dinamo),

Cr. Tudoran (Steaua), Fr. Gera (Metalul Ploiești) împreună cu alți 10 alergători, în același timp: 10h 14:16.

Antd., ora 9.00, pe str. Major Coravu, etapa pe circuit.

Aurel NEAGU

ASTĂZI, MAREA FINALĂ TRAGE CORTINA PESTE SCENA „EL MUNDIALULUI”

BRAZILIA-ITALIA

MECIUL „ZEIȚEI” CARE ÎȘI ÎNCHEIE CARIERA...

• Italianii sint destul de reticenți în pronosticuri

• Mazzolla: „E totalmente falsă impresia că defensiva braziliană este debilă!”

• Primire entuziastă pentru echipa Braziliei

• Pelé crede că va fi o... „partidă istorică”

• Nimic nou în cele două formații

Neagu

Rădulescu

prezintă

finala

Canțoneta

sau

Samba?

(Facchetti și Pelé)

ITALIA

ALBERTOSI 1
BURGNICH 2 CERA 5 ROSATO 8 FACCHETTI 3
BERTINI 10 RIVERA 14 DESISTI 16
DOMENGHINI 13 RIVA 11 BONINSEGNA 20

Partida va fi arbitrată la centru de Rudi GLOCKNER (R.D.G.), asistat la linie de Rudolf SCHEURER (Elveția) și Angel COREZZA (Argentina).

TOSTAO 9 PELE 10 JAIRZINHO 7
RIVELINO 11 GERSON 8 CLODOALDO 5
EVERALDO 16 PIAZZA 3 BRITO 2 CARLOS ALBERTO 4
FELIX 1

BRAZILIA

MECIUL ÎNCEPE LA ORA 12 (ORA MEXICULUI), ORA 20 LA BUCUREȘTI ȘI VA FI TELEVIZAT — ÎN ÎNTRIGINE — DE STUDIOURILE NOASTRE, CU ÎNCEPERE DE LA ORA 19.50.

Deci, ultimul act! Într-o „Azteca” pe care zecile de mii de suporteri — mexicani, italieni și mai ales brazilieni — o vor lua cu asalt încă din primele ore ale dimineții, campionatul mondial de fotbal, ediția 1970, își va consuma, astăzi, ultimul dintre actele sale: marea finală.

Inutil, desigur, să mai amintim, în aceste puține rânduri, că cele două finaliste — BRAZILIA și ITALIA — trăiesc la ora prezentă momente de mare tensiune, comparînd, anticipînd, căutînd — într-o

liniște care ni se pare mai degrabă aparentă — cele mai bune soluții pentru a contracara „armele” adversarului.

Nu vom face nici un pronostic. Nu vom aminti — o știți, cu siguranță, prea bine — drumul urmat de cele două echipe pînă în acest vîrf, cu două... locuri, al piramidei fotbalistice.

Amintindu-vă încă o dată că astăzi „Cupa Jules Rimet”, „Zeita” giuvaergului francez Abel Laffleur, își încheie prestigioasă sa carieră, urmînd să fie încredințată defini-

tiv uneia dintre cele două echipe — oricareia, căci și Brazilia și Italia numără în palmares cîte două titluri mondiale —, ne mulțumim cu ceea ce ne place să numim „ultimela nouăti”.

Și în acest moment, în care fotbalul european este confruntat — teoretic și practic — cu cel al fierbintelui continent sud-american, să rămînem fideli bătrînei Europe, începînd scurta noastră informare cu Italia.

• Joi și vineri, jucătorii italieni, care au apărut pe

(Continuare în pag. a 3-a)

COMENTARIUL ZILEI

„RĂZBOIUL” ARBITRILOR!

Orice am face, oricum am încerca să evităm, oricîte eforturi depunem să ne smulgem de sub implacabila atracție a finalei este imposibil în aceste ultime ore ale lui „El Mondial” să vorbim despre alteceva, aci în plin centru al capitalei mexicane. De fapt, ar trebui să precizăm, mai ales aci, în capitala fotbalului mondial. În această uriașă metropolă unde și puținul aer pe care îl respirăm este parcă încărcat de parfumul ierbi gazonului răscolit de balonul a-

cesta pestriț, stăpîn necontestat al gândurilor a milioane și milioane de oameni.

Deci, tot finala, tot această aprigă, bărbătească confruntare fotbalistică dintre selecționatele Braziliei și Italiei va ocupa spațiul cel mai mare din comertul nostru de azi, ultimul pe care îl vom preda unuia din simpatizii operatori de la imensa sală de telexuri instalată la hotelul „Maria Isabel”.

Că se fac pronosticuri — nu vă mai spunem. Este lesne de presupus. Că în ambele tabere domnește optimismul pare, de asemenea, ușor de bănuț. Că nu se preconizează, nici de

o parte și nici de cealaltă, schimbări în formații — este de înțeles, dacă ținem seama de randamentul pe care l-au dat pînă acum formulele de echipă preconizate de cei doi antrenori Mario Lobo Zagalo (Brazilia) și Ferruccio Valacca-

(Continuare în pag. a 3-a)

Comentarii și reportaje transmise prin telex de trimișii noștri speciali în Mexic,

C. FIRANESCU

și

G. NICOLAESCU

Ora 2 noaptea la București Echipa R.F. a Germaniei— locul 3

Pe stadionul Azteca din Ciudad de Mexico, arbitru italian Stadelmaier a dat semnalul de începere a partidei pentru locurile 3 și 4. Jocul a început cu următoarele formații: R.F.G.: Wolter—Overath, Schnellinger, Libuda, Patzke, Weber, Vogts, Seeler, Held, Fichtel, Müller. URUGUAY: Mazurkiewicz—Ancheta, Matosas, Ubina, Montero, Mujica, Cubilla, Fontes, Cortes, Maneiro, Morales. În primele minute jocul a fost lent, cu rare acțiuni mai periculoase la poartă. În minutul 18, Müller a scăpat în careu, însă șutul său puternic a fost reținut de Mazurkiewicz. În min. 27, Libuda a centrat de pe partea dreaptă, la Seeler, acesta a trimis mingea la Müller, care a pasat înapoi la Overath și „balonul” s-a oprit în poartă. Spre sfîrșitul reprizei, fotbalștii uruguayeni au dominat, dar n-au putut egala.

La pauză se fac două schimbări: Lorenz a luat locul lui Schnellinger și Esparrago pe al lui Fontes. Jocul a devenit mai viu, jucătorii uruguayeni au avut lungi perioade de dominare, dar tabela de marcaj a rămas neschimbată. Și astfel selecționata R.F. a Germaniei ocupă locul trei în actuala ediție a Campionatului mondial.

MAJORATUL PIONIERIEI

Copiii care acum 21 de ani depuneau jurămîntul pionieresc sînt astăzi oameni mari, au poale și ei copii care poartă cravate roșii. Dar, chiar și la vîrstele bătrînelor, amintirea acelor vremuri de început al Organizației pionierilor va rămîne proaspătă și vie, învelită de parfumuri dulci în care se amestecă veselii și nostalgii.

Pionieria este poarta prin care copilul intră în universul primelor lui responsabilități, iar eșaria purpurie — înfîia lui togă civică.

Dar pionieria este, în același timp, o școală și o familie. Ea îi învață pe copii să iubească patria și partidul, să-și respecte părinții, să fie cinștii, harnici, generoși, le prinde de umeri aripile marilor avînturi și le deschide orizontul idealurilor nobile și cutezătoare.

Stagiul de pionier corespunde vârstei celei mai frumoase dar și celei mai dificile a vîrstelor tîrîi, acelor ani hotărîtori pentru formarea deprinderilor care-i vor însoți tot restul vieții fiindu-le prieteni sau dușmani.

Tocmai de aceea, partidul, care a înțeles că această organizație, o investiți-o cu sarcini de cea mai mare însemnătate, i-a pus la dispoziție tot sprijinul moral și material pentru ca ea să-și poată împlăni telul. Iar pionieria s-a achitat cu cinste de misiunea ce i-a fost dată.

Marele dezlăsat al tinerilor, constructorii ai socialismului — minăria patriei — și-a făcut cucerirea cetătenescă în unitățile pionieresci, s-a perfecționat și s-a călît în atmosfera de adolescență creatoare a U.T.C.-ului, pregătindu-se pentru examenul hotărîtor al vieții.

Felurile sînt formele și mijloacele prin care Organizația de pionieri cizează și perfecționează caracterele. În acest arsenal vast, un loc, și nu chiar cel din urmă, îl ocupă sportul. Și nici n-ar putea să fie altfel pentru că pionieria trebuie să pregătească nu numai suflete nobile și minți apte să însușească un vast bagaj de cunoștințe ci și trupuri sănătoase, robuste, gata pentru încercări sau greutăți.

Îată de ce stațional a devenit un vast teren de educație a cravatei roșii. Aici se face pasul decisiv de la joacă la obligație, de la amuzament la acțiune. Aici se sedimentează în conștiințele fragede sentimentele de responsabilitate, onoare, prietenie, onestitate. Și poate nicăieri ca aici victoria revine ambelor părți. Copiii se adapă din apa vie a sportului, iar sportul își reculează esaloanele de talente care încep apoi urcușul anevoios spre piscurile performanței.

Sărbătorind pionieria, ajunsă la majoratul deplin, sărbătorim de fapt viitorul de aur al României Socialiste.

Valeriu CHIOSE